

Sygn. akt VII K 310/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 sierpnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Zielińska

Protokolant: Anita Cichosz

Prokurator: Piotr Grochulski

po rozpoznaniu w dniu 4. sierpnia 2015 roku,

sprawy **Ł. W. (1)** s. M. i A. z domu S., ur. (...) w P. (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu 28 lutego 2015 o godz. 07:20 w P. (...) na ul. (...), pow. (...), woj. (...) umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym przez to, że znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godzinie 07:22 do stężenia 0,38 mg/l-alkosensor, o godzinie 07:32 do stężenia 0,35 mg/l, o godzinie 07:37 do stężenia 0,32 mg/l alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu kierował samochodem osobowym marki F. (...) o nr rej. (...), przy czym czynu tego dopuścił się wbrew orzeczonemu zakazowi wydanemu przez Sąd Rejonowy w P. w sprawie VII K 712/12

tj. o czyn z art.178 a § 1 kk

1. oskarżonego **Ł. W. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu przyjmując, że wyczerpuje on dyspozycję art. 178a § 4 kk i za to na podstawie art. 178a § 4 kk i art.4§ 1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
2. na podstawie art.69 § 1, 2 i 4 kk, art.70§1 pkt 1 kk i art.4 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza wobec oskarżonego na okres próby 4(czterech) lat;
3. na podstawie art. 71§ 1 kk i art. 4§ 1 kk wymierza oskarżonemu karę grzywny w ilości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10,00 (dziesięć) złotych,
4. na podstawie art. 42 § 2 kk i art. 4§ 1 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3(trzech) lat;
5. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu wydatków oraz zwalania go od opłaty.

UZASADNIENIE

W dniu 28. lutego 2015 roku o godz. 07.20 Ł. W. jadąc samochodem marki F. (...) nr rej. (...) na ul. (...) w P. (...) został zatrzymany przez patrol policji do kontroli.

(notatka urzędowa-k.1)

Oskarżony został poddany badaniom na stan trzeźwości. Badanie przeprowadzone o godz.07.22 wykazało 0,38 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, II próba wykonana o godz.07.32 – 0,35 mg/l oraz o godz. 07.37 – 0,32 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

(protokół użycia urządzenia pomiarowego-k.2)

Ł. W. (1) ma 31 lat, posiada wykształcenie zawodowe, jest kawalerem, pracuje jako mechanik z wynagrodzeniem miesięcznym 1.200 złotych netto, ma na utrzymaniu dziecko, nie posiada majątku.

(wyjaśnienia oskarżonego-k.29v)

Oskarżony był 2 razy karany.

Został skazany wyrokiem:

- Sądu Rejonowego w P.. z dnia 14.04.2007 roku sygn. akt VIIK 440/07 za czyn wyczerpujący dyspozycję art.178a §1 kk na karę grzywny, orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku;
- Sądu Rejonowego w P. z dnia 22.10.2012 roku sygn. akt VIIK 712/12 za czyn wyczerpujący dyspozycję art.178a §4 kk na karę 6 miesięcy pozbawiania wolności z warunkowym jej zawieszeniem na okres próby 2 lat, orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat.

(karta karna -k.4;

odpis wyroku -k.8,-k.30)

Oskarżony na etapie postępowania przygotowawczego i przed sądem przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Podał, że jechał autem bo chciał sprzedaż złom aby kupić dziecku pampersy. Podał, że pił alkohol dzień wcześniej.

(wyjaśnienia oskarżonego-k.12v, -k. 29v)

Sąd Rejonowy dokonał następującej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego i zważył co następuje:

Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego, przyznającego się do winy. Korespondują one z protokołem użycia alkometru i notatką urzędową funkcjonariusza policji.

Oskarżony nie zgłaszał uwag, ani zastrzeżeń co do sposobu przeprowadzenia badania.

W ocenie Sądu za wiarygodny uznać należy także pozostały materiał dowodowy, zgromadzony w sprawie jako nie budzący wątpliwości co do swojej prawdziwości i autentyczności.

W ocenie Sądu oskarżony **Ł. W. (1)** swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 178 a § 4 kk.

Definicję stanu nietrzeźwości zawiera art.115 § 16 kk przyjmujący, że zachodzi on, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Oskarżony naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w sposób umyślny, albowiem kierował pojazdem w stanie nietrzeźwym. W stan ten wprawił się dobrowolnie. Podstawową zasadą prawa o ruchu drogowym jest bowiem trzeźwość kierującego pojazdem.

Oskarżony jako uczestnik ruchu drogowego zobowiązany był do przestrzegania zasad bezpieczeństwa tegoż ruchu. W stanie w którym się znajdował stanowił zagrożenie dla innych ludzi poruszających się po drodze.

W ocenie Sądu, czyn którego dopuścił się oskarżony cechuje znaczny stopień społecznej szkodliwości. Świadomie poruszał się pojazdem po drodze publicznej pomimo tego, że środki masowego przekazu szeroko nagłaśniają problem kierujących w stanie nietrzeźwości.

Oskarżony jest winny, albowiem w sprawie nie zachodzi żadna z okoliczności wyłączających winę w rozumieniu Kodeksu Karnego.

Przy ustalaniu rozmiaru kary, jak również przy orzekaniu środka karnego Sąd baczył, by były one adekwatne do okoliczności sprawy, a zwłaszcza do stopnia naruszenia przez oskarżonego zasady trzeźwości uczestników ruchu drogowego.

W sprawie zastosowano ustawę „stara” bowiem jest względniejsza dla oskarżonego w aspekcie zawieszenia wykonania kary i orzekania obowiązków probacyjnych, a także środków karnych.

Na korzyść oskarżonego poczytano to, że przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz to, że stan nietrzeźwości nie był duży i wykazywał tendencję malejącą oraz to, że nie stworzył na drodze realnego zdarzenia drogowego.

Na niekorzyść poczytano natomiast znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu oraz znaczny stopień zawinienia oraz to, że nie zmienił swojego zachowania po dwóch wcześniejszych skazaniach i w dalszym ciągu pomimo orzekanych kar i zakazów prowadzenia pojazdów wszedł w stan nietrzeźwości za kierownicę.

Wymierzając oskarżonemu karę, Sąd miał na uwadze przede wszystkim charakter naruszonego dobra oraz stopień społecznej szkodliwości czynu, a także warunki osobiste oskarżonego oraz sposób jego życia przed popełnieniem przestępstwa i uznał, że jedyną słuszną i adekwatną karą jest kara 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszenia jej wykonania.

Biorąc jednak po uwagę, że orzeczonej karze pozbawienia wolności nie przekracza 2 lat, to warunkowe zawieszenie wykonania kary jest wystarczające dla spełnienia celów kary, a zwłaszcza zapobiegnie ponownemu popełnieniu przez niego przestępstw. W ocenie Sądu należało uznać, że istnieje pozytywna prognoza kryminologiczna wobec oskarżonego.

W ocenie Sądu oskarżonemu należy dać jeszcze jedną szansę, uznając że zachodzi tu wyjątkowy przypadek. Oskarżony pracuje, zarabia niewiele i boryka się kłopotami finansowymi. Ma przecież na utrzymaniu małe dziecko i nikt mu nie pomaga. W ocenie Sądu zawsze istnieje możliwość zarządzenia kary gdy naruszy porządek prawny. Ł. W. nie jest zdemoralizowany w takim stopniu by pozostawienie go na wolności stanowiło zagrożenie dla społeczeństwa. Z uwagi na orzeczonej okres zakazu prowadzenia pojazdów i tak zostanie wyeliminowany z kręgu osób mających uprawnienia do poruszania się autami w ruchu lądowym.

Przy wymiarze kary grzywny Sąd baczył by była ona adekwatna do możliwości majątkowych oraz sytuacji rodzinnej oskarżonego. Ilość stawek (50) odzwierciedla z jednej strony stopień społecznej szkodliwości czynu, zaś wysokość stawek dziennych (10zł) sytuację majątkową oskarżonego.

Ustalając, w wymienionych ramach czasowych, wymiar okresu próby w konkretnej sprawie, należy przede wszystkim kierować się prognozą kryminologiczną wobec sprawcy, w szczególności oceną niezbędnego czasu oddziaływania na sprawcę w ramach próby, im pewniejsza dobra prognoza tym okres próby może być krótszy. W tym konkretnym przypadku w ocenie Sądu 4-letni okres próby jest wystarczający do osiągnięcia celów postępowania.

W związku z tym, że oskarżony zagrażał swoim postępowaniem bezpieczeństwu w komunikacji na podstawie art.42§2 kk należało go pozbawić możliwości kierowania wszelkimi pojazdami mechanicznymi w ruchu lądowym. Mając na

uwadze stan nietrzeźwości w jakim kierował pojazdem Sąd orzekł powyższy zakaz na okres 3 lat, uznając że będzie to dla oskarżonego wystarczająco dolegliwe, a jednocześnie adekwatne do stopnia zawinienia.

Przesłanką stosowania środka w postaci zakazu prowadzenia pojazdów jest zagrożenie, które mogłoby w przyszłości spowodować prowadzenie pojazdu danego rodzaju przez daną osobę. Zakres, a także czas trwania tegoż środka zależy od stopnia zagrożenia jakie może stwarzać powrót sprawcy do ruchu. Jest to najskuteczniejszy sposób wzmożenia bezpieczeństwa na drogach, zmuszenia naruszających zasady bezpieczeństwa do ich przestrzegania w przyszłości, przekonania wszystkich uczestników ruchu o potrzebie bezwzględnego podporządkowania się ustanowionym zasadom ruchu.

Mając na uwadze to, że oskarżony pracuje ale zarabia niewiele obciążono go w całości kosztami postępowania i jednocześnie zwolniono z opłaty od kary.